

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 866

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 19 noiembrie 2015

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	
LEGI ȘI DECRETE				
288.		nivel înalt privind ajutorul umanitar: un parteneriat global pentru acțiuni umanitare eficiente, bazate pe principii — COM (2015) 419	8–10	
—				
— Lege privind votul prin corespondență, precum și modificarea și completarea Legii nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente	2–6			
862.		DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
— Decret pentru promulgarea Legii privind votul prin corespondență, precum și modificarea și completarea Legii nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente	6	Decizia nr. 609 din 6 octombrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 18 alin. (3) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru	10–12	
		Decizia nr. 617 din 6 octombrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar	12–14	
HOTĂRĂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR				
98.		HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
— Hotărâre privind adoptarea opiniei referitoare la Comunicarea comună a Comisiei Europene și a Înalțului Reprezentant pentru afaceri externe și politica de securitate către Parlamentul European și Consiliu — UE și ASEAN: un parteneriat cu un obiectiv strategic — JOIN (2015) 22	7–8	896.	— Hotărâre privind trecerea din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia, în vederea scoaterii din funcțiune și casării, a unei construcții aflate în administrarea Centrului de Reeducare Târgu Ocna din subordinea Administrației Naționale a Penitenciarelor	15
99.				
— Hotărâre privind adoptarea opiniei referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu — Acțiuni de pregătire a reuniunii mondiale la				

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**privind votul prin corespondență, precum și modificarea și completarea Legii nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I**Dispoziții generale**

Art. 1. — Prezenta lege reglementează exercitarea dreptului de vot prin corespondență la alegerile pentru Senat și Camera Deputaților.

Art. 2. — În sensul prezentei legi termenii de mai jos au următoarele semnificații:

a) *alegător* — cetățeanul român cu drept de vot, având domiciliul sau reședința în străinătate, conform legii;

b) *exercitarea dreptului de vot prin corespondență* — alternativă echivalentă la exercitarea dreptului de vot prin prezența la secția de votare, în care se utilizează serviciile poștale.

Art. 3. — (1) Dreptul de vot poate fi exercitat prin corespondență numai cu respectarea caracterului egal, secret, direct și liber exprimat al votului, conform legii.

(2) Alegătorul își poate exercita dreptul de vot prin corespondență o singură dată, la fiecare scrutin, sub sancțiunea legii penale.

(3) Alegătorul care a confirmat primirea documentelor necesare exercitării dreptului de vot prin corespondență, prevăzute la art. 10 alin. (1), nu își poate exercita dreptul de vot la acel scrutin în cadrul secției de votare.

(4) Dacă alegătorul care a solicitat dreptul de vot prin corespondență constată că cererea nu fost înregistrată în Registrul electoral, poate transmite o altă cerere în termenul prevăzut la art. 4 alin. (4).

(5) Alegătorul are obligația, sub sancțiunea legii penale, de a respecta caracterul secret al votului, divulgarea opțiunii de vot exprimate prin corespondență către alte persoane fiind interzisă.

(6) Exercițarea dreptului de vot prin corespondență este personală. Exercițarea dreptului de vot prin corespondență în numele sau în locul altui alegător este interzisă, sub sancțiunea legii penale.

(7) Exercițarea dreptului de vot prin corespondență se face numai în baza liberului consimțământ al alegătorului.

(8) Exercițarea dreptului de vot prin corespondență este gratuită, în condițiile legii.

CAPITOLUL II**Înregistrarea alegătorilor care votează prin corespondență**

Art. 4. — (1) Alegătorul cu domiciliul sau reședința în străinătate, care dorește să își exercite dreptul de vot prin corespondență la alegerile generale pentru Senat și Camera Deputaților, trebuie să se înscrie în Registrul electoral cu opțiunea pentru votul prin corespondență, în baza unei cereri scrise, datate și semnate, depuse personal sau transmise prin poștă către misiunea diplomatică sau oficiul consular din statul de domiciliu sau reședință, la care anexează o copie a pașaportului cu menționarea statului de domiciliu, în cazul cetățenilor români cu domiciliul în străinătate, respectiv o copie a actului de identitate și o copie a documentului care dovedește dreptul de ședere, eliberat de autoritățile străine, conform art. 83 alin. (4) din Legea nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a

Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente, în cazul cetățenilor români cu reședința în străinătate.

(2) Modelul cererii prevăzute la alin. (1) este stabilit prin hotărâre a Autorității Electorale Permanente.

(3) Cererea prevăzută la alin. (1) conține următoarele elemente obligatorii:

a) numele și prenumele, precum și numele anterior căsătoriei;

b) codul numeric personal;

c) toate elementele de identificare a adresei de domiciliu sau reședință, după caz;

d) codul poștal al adresei de domiciliu sau reședință, după caz;

e) adresa de e-mail;

f) data;

g) semnătura olografă a solicitantului.

(4) Perioada de înscriere în Registrul electoral al alegătorului cu opțiunea pentru votul prin corespondență la alegerile generale pentru Senat și Camera Deputaților este cea prevăzută la art. 42 alin. (2) din Legea nr. 208/2015.

(5) Actele de identitate prevăzute la alin. (1) trebuie să fie valabile, conform legii.

(6) Înscrierea în Registrul electoral cu opțiunea pentru votul prin corespondență nu este condiționată de înscrierea anterioară în Registrul electoral, prevăzută la art. 42 alin. (2) din Legea nr. 208/2015.

Art. 5. — (1) În cel mult 5 zile de la data expirării termenului prevăzut la art. 4 alin. (4), misiunile diplomatice și oficiile consulare, prin persoanele autorizate conform legii, asigură verificarea datelor furnizate de către alegătorul cu domiciliul sau reședința în străinătate, conform art. 4 alin. (1), precum și înscrierea în Registrul electoral cu opțiunea pentru votul prin corespondență.

(2) Verificarea datelor furnizate de către alegător conform art. 4 se realizează prin compararea acestora cu datele existente deja în Registrul electoral.

(3) După expirarea termenului prevăzut la alin. (1), alegătorul are dreptul să verifice on-line înscrierea sa în Registrul electoral cu opțiunea pentru votul prin corespondență.

(4) Prevederile privind Registrul electoral din Legea nr. 208/2015 se aplică în mod corespunzător.

(5) Înscrierea în Registrul electoral cu opțiunea pentru votul prin corespondență este valabilă numai pentru scrutinul pentru care s-a solicitat înscrierea.

(6) În cazul în care datele furnizate conform art. 4 alin. (1) sunt eronate sau incomplete, alegătorul nu este înscris în Registrul electoral cu opțiunea pentru votul prin corespondență.

Art. 6. — (1) În termen de 48 de ore de la data expirării termenului prevăzut la art. 5 alin. (1), Autoritatea Electorală Permanentă întocmește și tipărește listele electorale pentru votul prin corespondență, pe baza datelor și informațiilor din Registrul electoral. Acestea cuprind alegătorii, ordonați alfabetic pe state, care au solicitat transmiterea documentelor necesare votării la adresa de domiciliu sau reședință din străinătate.

(2) Autoritatea Electorală Permanentă pune listele electorale din străinătate pentru votul prin corespondență la dispoziția biroului electoral de circumscripție pentru cetățenii români cu domiciliul sau reședința în afara țării, în termen de 3 zile de la data constituirii acestuia.

(3) În termen de 24 de ore de la data expirării termenului prevăzut la alin. (1), Autoritatea Electorală Permanentă pune listele electorale pentru votul prin corespondență la dispoziția Companiei Naționale „Poșta Română” — S.A.

(4) Alegătorul pentru care Compania Națională „Poșta Română” — S.A. a transmis către Autoritatea Electorală Permanentă dovada primirii documentelor necesare exercitării dreptului de vot prin corespondență, prevăzute de art. 10 alin. (1), nu va figura în listele electorale permanente întocmite pentru scrutinul respectiv.

Art. 7. — Lista electorală pentru votul prin corespondență cuprinde tipul scrutinului, numele și prenumele alegătorului, codul numeric personal, domiciliul sau reședința, după caz, seria și numărul actului de identitate, codul poștal al domiciliului sau al reședinței, precum și rubrici pentru data înregistrării plicului exterior și data introducerii plicului interior în urna de vot care vor fi completate de către biroul electoral pentru votul prin corespondență competent, conform prezentei legi.

CAPITOLUL III

Birourile electorale pentru votul prin corespondență

Art. 8. — (1) Constituirea și completarea birourilor electorale pentru votul prin corespondență se realizează cu aplicarea corespunzătoare a prevederilor art. 15 din Legea nr. 208/2015.

(2) Birourile electorale pentru votul prin corespondență au sediul în România și funcționează pe lângă și în subordinea biroului electoral de circumscripție pentru cetățenii români cu domiciliul sau reședința în afara țării.

(3) Se înființează câte un birou electoral pentru votul prin corespondență pentru fiecare 10.000 de alegători. În situația în care în străinătate au optat să voteze prin corespondență mai puțin de 10.000 de alegători se înființează un singur birou electoral pentru votul prin corespondență.

(4) Birourile electorale pentru votul prin corespondență sunt constituite, în cazul îndeplinirii criteriilor prevăzute de prezenta lege, cu 15 zile înaintea datei votării.

(5) Arondarea alegătorilor la birourile electorale pentru votul prin corespondență se face în ordine alfabetică, cu asigurarea unei repartiții proporționale, de către biroul electoral de circumscripție pentru cetățenii români cu domiciliul sau reședința în afara țării.

(6) Partidele politice, organizațiile cetățenilor aparținând minorităților naționale, alianțele politice sau electorale dintre acestea, precum și candidații independenți pot contesta modul de formare și componența birourilor electorale pentru votul prin corespondență, în cel mult 48 de ore de la expirarea termenului de constituire sau, după caz, de completare a acestor birouri.

(7) Contestațiile se depun la biroul electoral de circumscripție pentru cetățenii români cu domiciliul sau reședința în afara țării și se soluționează de acesta, prin aplicarea corespunzătoare a prevederilor Legii nr. 208/2015, în termen de cel mult două zile de la data înregistrării.

Art. 9. — (1) Biroul electoral pentru votul prin corespondență îndeplinește următoarele atribuții principale:

a) asigură înregistrarea plicurilor exterioare transmise de către alegători;

b) asigură desigilarea plicurilor exterioare transmise sau depuse de către alegători și verificarea existenței documentelor prevăzute la art. 10 alin. (1) lit. b) și c);

c) asigură introducerea în urna de vot a plicurilor interioare, până la sfârșitul zilei anterioare alegerilor;

d) asigură, în ziua votării, după închiderea urnelor, respectiv după ora 21,00, desigilarea plicurilor interioare, numărarea

voturilor și consemnarea rezultatelor votului prin corespondență în procesele-verbale prevăzute de prezenta lege;

e) înaintează procesele-verbale privind consemnarea rezultatelor votului prin corespondență biroului electoral ierarhic superior;

f) soluționează, prin decizie, întâmpinările referitoare la propria activitate;

g) îndeplinește orice alte atribuții ce îi revin potrivit prezentei legi.

(2) Programul și sediul birourilor electorale pentru votul prin corespondență sunt aduse la cunoștința publică, prin orice mijloc de publicitate, prin grija Autorității Electorale Permanente și a Ministerului Afacerilor Externe.

(3) În ziua de joi, din săptămâna în care este stabilită ziua votării, biroul electoral pentru votul prin corespondență își desfășoară activitatea între ora 7,00 și ora 24,00.

CAPITOLUL IV

Procedura de exercitare a dreptului de vot prin corespondență

SECȚIUNEA 1

Confecționarea și transmiterea plicurilor exterioare către alegători

Art. 10. — (1) Documentele necesare exercitării dreptului de vot prin corespondență care sunt transmise alegătorului sunt următoarele:

a) un plic exterior prevăzut cu elemente de siguranță care să asigure sigilarea acestuia, în care vor fi introduse plicul interior și certificatul de alegător;

b) un plic interior prevăzut cu elemente de siguranță care să asigure sigilarea acestuia, în care vor fi introduse opțiunea sau opțiunile de vot, după caz. Plicul interior va conține un autocolant cu mențiunea „VOTAT”, prevăzut cu elemente de siguranță stabilite prin hotărâre a Guvernului. Alegătorul lipește autocolantul pe opțiunea acestuia din buletinul de vot prin corespondență;

c) certificatul de alegător;

d) instrucțiuni privind exercitarea dreptului de vot, în care se indică și termenul în care alegătorul trebuie să depună în cutia poștală sau la oficiul poștal documentele prevăzute la art. 14 alin. (5), astfel încât acestea să fie livrate biroului electoral competent, în termenul prevăzut de lege;

e) buletinul de vot prin corespondență.

(2) Plicul exterior este autoadresat și este prevăzut cu elemente de siguranță care să asigure sigilarea acestuia.

(3) Pe plicul exterior sunt imprimare numele și prenumele alegătorului, adresa de corespondență a alegătorului, adresa biroului electoral pentru votul prin corespondență, conform prezentei legi, precum și un cod de bare care asigură identificarea unică a alegătorului.

(4) Confecționarea documentelor prevăzute la alin. (1) și (2), precum și transmiterea tuturor documentelor necesare exercitării dreptului de vot prin corespondență către alegători sunt asigurate de către Compania Națională „Poșta Română” — S.A., în conformitate cu prevederile art. 12 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Documentele necesare exercitării dreptului de vot prin corespondență sunt introduse într-un alt plic și transmise la adresa de domiciliu sau reședință a alegătorului indicată în lista electorală pentru votul prin corespondență, pusă la dispoziție de către Autoritatea Electorală Permanentă.

(6) Transmiterea documentelor necesare exercitării dreptului de vot prin corespondență către alegători se poate realiza în

sistem de viteză prioritar sau expres, pentru care se va solicita dovada primirii.

(7) Confectionarea tuturor documentelor prevăzute la alin. (1), precum și transmiterea acestora se desfășoară sub supravegherea biroului electoral de circumscripție pentru cetățenii români cu domiciliul sau reședința în afara țării.

Art. 11. — (1) Certificatul de alegător este un document prevăzut cu elemente de siguranță, care atestă faptul că persoana care îl deține este cea care și-a exercitat dreptul de vot prin corespondență.

(2) Certificatul de alegător cuprinde numele și prenumele alegătorului, codul numeric personal, domiciliul sau reședința din străinătate, după caz, seria și numărul actului de identitate, precum și declarația pe propria răspundere a alegătorului privind exercitarea în mod liber, direct și secret a dreptului de vot, datată și semnată olograf. În conținutul declarației se vor menționa tipul și data scrutinului.

(3) Certificatul de alegător se semnează olograf de către alegător și poate fi utilizat o singură dată, la scrutinul pentru care a fost emis.

(4) Alegătorul este obligat să comunice de îndată Autorității Electorale Permanente pierderea, furtul, deteriorarea sau distrugerea documentelor prevăzute la art. 10 alin. (1) lit. a)—c) și e), din motive neimputabile acestuia, precum și situațiile în care aceste documente nu i-au parvenit până cel mai târziu cu 20 de zile înaintea datei votării.

(5) Alegătorul aflat în situația de la alin. (4) își va putea exercita dreptul de vot la secția de votare, conform legii.

Art. 12. — Compania Națională „Poșta Română” — S.A. asigură trimiterea documentelor prevăzute la art. 10 alin. (1) către alegători până cel mai târziu cu 30 de zile înaintea datei alegerilor.

SECȚIUNEA a 2-a

Votarea

Art. 13. — Buletinele de vot prin corespondență prevăzute la art. 10 alin. (1) lit. e) vor avea același format cu buletinele de vot utilizate în cadrul secțiilor de votare organizate în străinătate și vor avea imprimat pe prima pagină mențiunea „Buletin de vot prin corespondență”. Imprimarea buletinelor de vot prin corespondență este asigurată prin grija prefectului municipiului București, de către Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, în termen de 3 zile de la data stabilirii machetelor buletinelor de vot.

Art. 14. — (1) Alegătorul introduce buletinul de vot ce conține opțiunea sa de vot în plicul interior, pe care îl sigilează.

(2) Alegătorul completează, datează și semnează olograf certificatul de alegător.

(3) Alegătorul introduce plicul interior sigilat conform alin. (1) și certificatul de alegător completat conform alin. (2) în plicul exterior, pe care îl sigilează.

(4) Plicul exterior sigilat conform alin. (3) poate fi depus la orice oficiu poștal sau în orice cutie poștală. Plicul exterior sigilat conform alin. (3) poate fi depus de către alegător la orice operator de curierat pe cheltuiala sa.

(5) Plicurile exterioare sigilate conform alin. (3) trebuie expediate cu suficient timp înaintea datei votării, pentru a asigura livrarea acestora până cu 3 zile înaintea datei votării, inclusiv, la sediul biroului electoral pentru votul prin corespondență.

(6) Compania Națională „Poșta Română” — S.A. asigură predarea plicurilor exterioare sigilate conform alin. (3), pe bază de borderou de predare-primire, biroului electoral pentru votul prin corespondență.

(7) Plicurile exterioare sigilate livrate după expirarea termenului prevăzut la alin. (5) sunt anulate fără a mai fi desigilate.

Art. 15. — (1) Birourile electorale pentru votul prin corespondență asigură verificarea codurilor de bare imprimate pe plicurile exterioare și înregistrarea primirii acestora.

(2) După înregistrarea plicurilor exterioare, președintele biroului electoral pentru votul prin corespondență, loctiitorul sau membrul desemnat de către președintele biroului electoral pentru votul prin corespondență verifică starea sigiliului plicului exterior.

(3) În cazul în care plicul exterior este desigilat sau deteriorat în asemenea măsură încât este de natură să afecteze integritatea votului prin corespondență, biroul electoral pentru votul prin corespondență anulează prin decizie plicul exterior, acesta nemaifăcând obiectul procedurii de desigilare, verificare a certificatului de alegător și extragere a plicului interior și introducerea acestuia în urna de vot.

(4) Plicurile exterioare sigilate, înregistrate conform alin. (1), sunt desigilate de către biroul electoral pentru votul prin corespondență, care va proceda la verificarea certificatelor de alegător și la verificarea integrității plicurilor interioare și a sigiliilor acestora.

(5) Plicurile exterioare care nu conțin certificatul de alegător sunt anulate prin decizie a biroului electoral pentru votul prin corespondență.

(6) Prevederile alin. (3) se aplică în mod corespunzător în cazul în care plicul interior este desigilat sau deteriorat în asemenea măsură încât este de natură să afecteze integritatea votului prin corespondență.

(7) Certificatele de alegător se grupează pe pachete, separat de celelalte materiale.

(8) Plicurile interioare sigilate sunt introduse în urne de vot, care sunt sigilate la sfârșitul fiecărei zile de activitate și desigilate, dacă este cazul, la începutul fiecărei zile de activitate.

(9) Urnele de vot sunt păstrate de către biroul electoral pentru votul prin corespondență în condiții de siguranță și sub pază asigurată de către personalul structurilor Ministerului Afacerilor Interne.

CAPITOLUL V

Numărarea voturilor și consemnarea rezultatelor votării

Art. 16. — (1) În ziua votării după ora 21,00, biroul electoral pentru votul prin corespondență desigilează urnele de vot una câte una și desigilează plicurile interioare.

(2) Situațiile în care în plicul interior nu se găsește niciun buletin de vot sunt consemnate în procesul-verbal de consemnare a rezultatelor votării.

(3) Opțiunile de vot sunt grupate pe tipuri de buletine de vot, pe candidați și liste de candidați, după caz.

(4) În cazul în care în același plic interior au fost introduse două sau mai multe buletine de vot, acestea sunt declarate nule de către biroul electoral pentru votul prin corespondență.

Art. 17. — (1) La încheierea operațiunilor prevăzute la art. 16, biroul electoral pentru votul prin corespondență consemnează rezultatul votului prin corespondență într-un proces-verbal, pentru fiecare tip de scrutin, încheiat în două exemplare originale, care va cuprinde:

a) numărul total al alegătorilor arondați;
b) numărul total al plicurilor exterioare primite de la alegători, din care:

b1) numărul total al plicurilor exterioare valabile;

b2) numărul total al plicurilor exterioare nule;

c) numărul total al plicurilor interioare, din care:

c1) numărul plicurilor interioare valabile;

c2) numărul plicurilor interioare nule;

d) numărul total al voturilor, din care:

d1) numărul voturilor valabil exprimate;

d2) numărul voturilor nule;

e) numărul voturilor valabil exprimate obținute de fiecare candidat sau listă de candidați;

f) numărul voturilor contestate;

g) expunerea pe scurt a întâmplărilor, contestațiilor și a modului de soluționare a lor, precum și a contestațiilor înaintate biroului electoral ierarhic superior.

(2) Procesul-verbal semnat de președinte, de locțiitorul acestuia, precum și de membrii biroului electoral pentru votul prin corespondență, purtând ștampila de control a acestuia, se va înainta biroului electoral de circumscripție pentru cetățenii români cu domiciliul sau reședința în afara țării, în cel mult 24 de ore de la data votării.

(3) Biroul electoral de circumscripție pentru cetățenii români cu domiciliul sau reședința în afara țării asigură centralizarea datelor prevăzute la alin. (1) și includerea acestora în procesele-verbale privind consemnarea și centralizarea rezultatelor votării, pe care le întocmesc conform prevederilor legale aplicabile.

(4) Biroul electoral de circumscripție pentru cetățenii români cu domiciliul sau reședința în afara țării predă Biroului Electoral Central un exemplar original al proceselor-verbale prevăzute la alin. (2) în cel mult 24 de ore de la data expirării termenului prevăzut la alin. (2).

(5) Procesele-verbale prevăzute la alin. (1) sunt publicate pe site-ul Biroului Electoral Central, în cel mult 24 de ore de la data primirii acestora conform alin. (4).

Art. 18. — (1) În timpul operațiunilor de deschidere a plicurilor exterioare și a plicurilor interioare, precum și în ceea ce privește numărarea voturilor se pot face întâmpinări de către persoanele care asistă la aceste operațiuni, partidele politice, organizațiile cetățenilor aparținând minorităților naționale, alianțele politice sau electorale dintre acestea, precum și de către candidații independenți.

(2) Întâmpinările se soluționează pe loc, prin decizie, de către biroul electoral pentru votul prin corespondență.

(3) Întâmpinările se depun la președintele biroului electoral pentru votul prin corespondență. Acestea se formulează în scris în două exemplare, din care unul, semnat și ștampilat de președinte, rămâne la contestator.

(4) Partidele politice, organizațiile cetățenilor aparținând minorităților naționale, alianțele politice sau electorale dintre acestea, precum și candidații independenți pot formula contestații privind deciziile prevăzute la alin. (2), precum și alte operațiuni efectuate de biroul electoral pentru votul prin corespondență.

(5) Contestațiile prevăzute la alin. (4) se depun la biroul electoral de circumscripție pentru cetățenii români cu domiciliul sau reședința în afara țării și se soluționează de acesta, prin decizie definitivă, în termen de cel mult două zile de la data înregistrării.

Art. 19. — La toate operațiunile efectuate de către biroul pentru votul prin corespondență pot asista, în afara personalului tehnic auxiliar al acestora, și persoanele acreditate conform legii.

Art. 20. — (1) Plicurile exterioare, certificatele de alegător, plicurile interioare și buletinele de vot valabile, nule și contestate sunt predate, pe bază de proces-verbal, președintelui biroului ierarhic superior de către președintele biroului electoral pentru votul prin corespondență, urmând a fi arhivate conform prevederilor legale.

(2) Cererile de înregistrare a alegătorilor în Registrul electoral cu opțiunea pentru votul prin corespondență sunt păstrate conform Legii Arhivelor Naționale nr. 16/1996, republicată.

CAPITOLUL VI

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 21. — (1) Cheltuielile privind votul prin corespondență se suportă de la bugetul de stat, conform legii.

(2) Guvernul asigură sediile și dotarea birourilor electorale pentru votul prin corespondență.

(3) Autoritatea Electorală Permanentă și Ministerul Afacerilor Externe organizează și derulează campanii de informare a cetățenilor români cu drept de vot cu domiciliul sau reședința în străinătate privind modalitatea de exercitare a dreptului de vot prin corespondență.

(4) Pe perioada cât funcționează birourile electorale pentru votul prin corespondență, membrii acestora și personalul tehnic auxiliar se consideră detașați și primesc o indemnizație pentru activitatea efectuată, stabilită prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Autorității Electorale Permanente.

(5) Pentru indemnizațiile prevăzute la alin. (4) se reține, se datorează și se virează numai impozitul pe venit, potrivit legii.

Art. 22. — (1) Modelele, dimensiunile și condițiile de confecționare a documentelor prevăzute la art. 10 sunt stabilite prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Autorității Electorale Permanente, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(2) În termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Guvernul va stabili, prin hotărâre, următoarele:

a) ordonatorul de credite cu care Compania Națională „Poșta Română” — S.A. va încheia contractul privind confecționarea documentelor necesare exercitării dreptului de vot prin corespondență și a serviciilor poștale aferente procesului electoral;

b) tipurile de servicii și produse poștale utilizate pentru exercitarea dreptului de vot prin corespondență;

c) tipurile de cheltuieli aferente votului prin corespondență;

d) modalitatea de plată a serviciilor ce vor face obiectul contractului prevăzut la lit. a), conform tarifelor poștale în vigoare aferente fiecărui tip de serviciu și produs.

(3) Compania Națională „Poșta Română” — S.A. va proceda la achiziționarea serviciilor și produselor necesare îndeplinirii obligațiilor care îi revin potrivit prezentei legi, prin derogare de la prevederile legislației privind achizițiile publice.

(4) Termenul de elaborare și adoptare a actelor normative prevăzute la art. 4 alin. (2) și art. 21 alin. (4) este de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. 23. — Prezenta lege se completează cu prevederile Legii nr. 208/2015.

Art. 24. — Legea nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 553 din 24 iulie 2015, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 33, alineatele (4) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4) În plus față de datele menționate la alin. (1), pentru fiecare alegător cu domiciliul în România care și-a stabilit reședința în străinătate se pot înscrie adresa de reședință din străinătate, opțiunea pentru votul prin corespondență și codul poștal al adresei de reședință din străinătate.

(5) În plus față de datele menționate la alin. (1), pentru fiecare alegător cu domiciliul în străinătate care și-a stabilit reședința în altă țară se pot înscrie adresa de reședință din străinătate, opțiunea pentru votul prin corespondență și codul poștal al adresei de domiciliu sau al adresei de reședință din străinătate.”

2. La articolul 49, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Listele electorale permanente din străinătate se întocmesc și se tipăresc de către Autoritatea Electorală Permanentă și se transmit biroului electoral pentru cetățenii români cu domiciliul sau reședința în afara țării, în termen de 5 zile de la data expirării termenului prevăzut la art. 23 alin. (6).”

3. La articolul 52, după alineatul (1) se introduc două noi alineate, alineatele (11) și (12), cu următorul cuprins:

„(11) Listele de candidați și candidaturile independente pentru Senat și Camera Deputaților în circumscripția electorală pentru cetățenii români cu domiciliul sau reședința în afara țării se depun la biroul electoral pentru cetățenii români cu domiciliul sau reședința în afara țării, până cel mai târziu cu 60 de zile înaintea datei alegerilor.

(12) Listele de candidați propuse de către organizațiile cetățenilor aparținând minorităților naționale pentru toate circumscripțiile electorale, conform art. 54 alin. (4), se depun la

Biroul Electoral Central, până cel mai târziu cu 60 de zile înaintea datei alegerilor.”

4. La articolul 60, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 60. — (1) La data expirării termenelor de depunere a candidaturilor, la care se adaugă termenele prevăzute la art. 59 alin. (1), (2), (7) și (8), după caz, birourile electorale de circumscripție și Biroul Electoral Central încheie câte un proces-verbal prin care constată rămânerea definitivă a candidaturilor.”

5. La articolul 84 alineatul (4), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) oprește de la votare persoana care nu a împlinit vârsta de 18 ani până în ziua votării, persoana care și-a pierdut drepturile electorale și persoana care a optat să voteze prin corespondență;”

6. La articolul 95, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Procesele-verbale întocmite de biroul electoral de circumscripție pentru cetățenii români cu domiciliul sau reședința în afara țării cuprind, pe lângă elementele prevăzute la alin. (2), următoarele date:

a) numărul total al alegătorilor, potrivit listelor electorale pentru votul prin corespondență;

b) numărul total al alegătorilor care au votat prin corespondență, înscriși în listele electorale pentru votul prin corespondență;

c) numărul plicurilor exterioare expediate;

d) numărul plicurilor exterioare sau interioare anulate.”

7. La articolul 96 alineatul (1), literele a), b), f) și g) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) numărul total al alegătorilor înscriși în listele electorale, din care:

— numărul total al alegătorilor înscriși în listele electorale permanente;

— numărul total al alegătorilor înscriși în listele electorale suplimentare;

— numărul total al alegătorilor înscriși în listele electorale pentru votul prin corespondență;

b) numărul total al alegătorilor care au votat, înscriși în listele electorale, din care:

— numărul total al alegătorilor înscriși în listele electorale permanente;

— numărul total al alegătorilor înscriși în listele electorale suplimentare;

— numărul total al alegătorilor înscriși în listele electorale pentru votul prin corespondență;

.....
f) numărul buletinelor de vot primite de secțiile de votare și numărul plicurilor exterioare expediate către alegători;

g) numărul buletinelor de vot neîntrebuințate și anulate, precum și numărul plicurilor exterioare sau interioare anulate;”.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
FLORIN IORDACHE

PREȘEDINTELE SENATULUI
CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

București, 19 noiembrie 2015.

Nr. 288.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

**pentru promulgarea Legii privind votul prin corespondență,
precum și modificarea și completarea Legii nr. 208/2015
privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum
și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale
Permanente**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (3) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind votul prin corespondență, precum și modificarea și completarea Legii nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 19 noiembrie 2015.
Nr. 862.

HOTĂRĂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE

privind adoptarea opiniei referitoare la Comunicarea comună a Comisiei Europene și a Înalțului Reprezentant pentru afaceri externe și politica de securitate către Parlamentul European și Consiliu — UE și ASEAN: un parteneriat cu un obiectiv strategic — JOIN (2015) 22

În temeiul prevederilor art. 67 și 148 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 373/2013 privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene și ale art. 160—185 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Luând în considerare Opinia nr. 4 c-19/700 adoptată de Comisia pentru afaceri europene în ședința din 20 octombrie 2015,

1. Recunoaște că provocările la nivel mondial din zona Asia—Pacific sunt ample și profunde, drept consecință, printre altele, a riscurilor induse de schimbarea raporturilor de forțe din punct de vedere geostrategic, riscurilor de securitate, riscurilor induse de diferențele de venit dintre cetățenii statelor etc.

2. Admite că schimbările rapide din Asia, diversitatea politică și economică a acestei vaste regiuni, unde coexistă regimuri democratice consolidate, cu regimuri autocratice, țări dezvoltate, cu țări în curs de dezvoltare, obligă Uniunea Europeană (UE) să își ajusteze politicile în mod constant.

Observă că discrepanțele sus-menționate se regăsesc și în Asia de Sud-Est, inclusiv între cele 10 state care compun Asociația Națiunilor din Asia de Sud-Est (ASEAN).

3. Ia act că, după aproape 50 de ani de la înființare, ASEAN a devenit o organizație cu o importantă pondere politică și economică la nivel regional, având personalitate juridică pe plan internațional după intrarea în vigoare a Cartei ASEAN la data de 1 ianuarie 2009.

4. Ia act că parteneriatul UE—ASEAN a evoluat semnificativ către o cooperare care acoperă în momentul de față o varietate de domenii politice, inclusiv provocările privind securitatea, oportunitățile privind comerțul și investițiile, schimburile universitare, cercetarea, protecția mediului și atenuarea schimbărilor climatice.

5. Admite posibilitatea ca ASEAN să contribuie la stabilizarea întregii zone Asia—Pacific, dar subliniază că acest fapt nu ar avea șanse reale de reușită în absența sprijinului unui actor internațional major, cum este UE.

Reține, totuși, că fiind structurată după modelul standard, interguvernamental, al organizațiilor internaționale, cu o politică de neamestec în afacerile interne ale membrilor săi, ASEAN se diferențiază substanțial de arhitectura UE, unde statele membre își exercită în comun tot mai multe dintre competențe.

Reține, în același timp, că, prin înseși tratatele sale constitutive, UE și-a afirmat vocația de actor global pe scena internațională, care își întemeiază acțiunile pe principiile care au inspirat crearea sa „(...) și pe care intenționează să le promoveze în lumea întreagă: democrația, statul de drept, universalitatea și indivizibilitatea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, respectarea demnității umane, principiile egalității și solidarității, precum și respectarea principiilor Cartei Organizației Națiunilor Unite și a dreptului internațional”.

Semnaleză că în cele mai sus precizate rezidă principala dificultate de cuplare a acțiunii UE la mecanismele ASEAN, deoarece, pe de o parte, UE nu concepe să se limiteze la cooperarea economică, ci caută întotdeauna ca ecuația dezvoltării durabile pe care o promovează să cuprindă și o anumită aliniere la valorile sale fundamentale, iar, pe de altă parte, se vede obligată să își limiteze acțiunile la cadrul interguvernamental.

Reamintește că UE este deținătoarea Premiului Nobel pentru pace din anul 2012, fiind în prezent cea mai credibilă organizație internațională în materie de promovare a păcii mondiale și a celor mai înalte standarde în materie de guvernare democratică și libertăți civile. De aceea, acest demers de a-și promova propriile valori este justificat, chiar și atunci când condiționează nivelul cooperării.

În ilustrarea condiționării nivelului de cooperare de performanțele în materie de bună guvernare a statelor ASEAN, reține că acordul de parteneriat și cooperare (APC) cu Indonezia a intrat în vigoare în 2014, negocierile cu Filipine, Singapore, Thailanda și Vietnam au fost finalizate, dar APC cu Thailanda nu va fi ratificat, atât timp cât în această țară nu există un guvern democratic; negocierile cu Malaezia și Brunei sunt în curs de desfășurare.

În același context, ia act că negocierile pentru un Acord de liber schimb (ALS) interregional între UE și ASEAN, începute în 2007, sunt în prezent blocate, Uniunea Europeană continuând negocierile cu fiecare stat membru al ASEAN; în 2014 a fost încheiat un ALS cu Singapore, negocierile cu Malaezia au fost întrerupte, în vreme ce cele cu Vietnamul continuă.

Negocierile cu Thailanda, lansate în 2013, au fost suspendate în urma loviturii de stat militar din mai 2014.

Admite că suspendarea de către UE a sancțiunilor impuse Myanmar, pentru a „premia” procesul în curs de tranziție democratică, reprezintă un bun exemplu de aplicare a principiului „mai mult pentru mai mult” în politica externă a UE.

6. Ia act că relațiile parlamentare cu țările asiatice se realizează la nivel bilateral, între delegațiile Parlamentului European și parlamentele naționale, la nivel regional, cu Adunarea interparlamentară a Asociației Națiunilor din Asia de Sud-Est (AIPA), precum și cu Parteneriatul parlamentar Asia—Europa (ASEP), prin intermediul reuniunii Asia—Europa (ASEM); ia act că Parlamentul European participă în calitate de observator la Adunarea interparlamentară a ASEAN (AIPA) și își exprimă opțiunea pentru creșterea rolului său.

Salută abordarea Parlamentului European, care, în rezoluțiile sale, s-a axat pe probleme referitoare la drepturile omului, inclusiv condamnarea atacurilor la adresa minorităților religioase.

Salută, în mod special, implicarea susținută a Parlamentului European în sprijinul evoluțiilor democratice din Myanmar, un stat cu o situație gravă a drepturilor omului, marcată de violențele etnice, precum și intenția de a trimite o delegație de observare a alegerilor generale din 8 noiembrie 2015.

7. Consideră că amenințările de securitate, în special terorismul, radicalizarea, extremismul violent, dar și criminalitatea organizată de mare risc reprezintă provocări comune, atât pentru ASEAN, cât și pentru UE, pentru că granițele dintre amenințările interne și cele externe s-au estompat, iar securitatea a devenit indivizibilă, într-o lume globalizată.

Subliniază că structura populației din statele celor două organizații reflectă pregnant miza succesului unei „alianțe globale între civilizații”, menționată și de Înaltul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate.

Salută progresele realizate de Indonezia în relația sa cu Uniunea, ținând seama ca este a treia cea mai populată țară din lume și cea mai mare țară cu o populație majoritar musulmană și susține acordarea unui rol de partener-cheie pentru UE. Consideră că asigurarea unei continuități a acestor progrese poate determina o contrapondere la radicalizare și implicit, un nou echilibru în gestiunea fenomenului radicalizării în zonele cele mai dificile din Orientul Mijlociu.

Această hotărâre a fost adoptată de către Camera Deputaților în ședința din 18 noiembrie 2015, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

București, 18 noiembrie 2015.
Nr. 98.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE

privind adoptarea opiniei referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu — Acțiuni de pregătire a reuniunii mondiale la nivel înalt privind ajutorul umanitar: un parteneriat global pentru acțiuni umanitare eficiente, bazate pe principii — COM (2015) 419

În temeiul prevederilor art. 67 și 148 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 373/2013 privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene și ale art. 160—185 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Luând în considerare Opinia nr. 755 adoptată de Comisia pentru afaceri europene în ședința din 20 octombrie 2015,

1. Salută propunerea Comisiei Europene, întrucât:

— reconfirmă principiile umanitare de bază comune — demnitatea, integritatea și solidaritatea, respectarea obligațiilor impuse în temeiul dreptului internațional umanitar și angajamentul de a separa acțiunile umanitare de agendele politice;

Salută succesele semnificative ale cooperării UE—ASEAN din domeniul securității nontradiționale, cum sunt pirateria, supravegherea maritimă, securitatea portuară, dar, având în vedere proporțiile masive ale reducerii pirateriei ca urmare a lansării misiunii Atlanta, din Cornul Africii, semnaleză că operativitatea inițierii unor misiuni asemănătoare nu este doar o performanță de natură politică sau organizatorică, ci se traduce în salvarea de vieți.

Încurajează Comisia Europeană să propună organizarea unor astfel de misiuni și în zona Asiei de Sud-Est și eventual extinderea obiectivelor la combaterea traficului de persoane, care în mările din regiune a căpătat cea mai gravă formă, aceea a sclaviei moderne.

8. Susține abordarea UE de a ridica la un nou nivel cooperarea cu ASEAN, sub forma unui parteneriat strategic, cu angajamente și priorități concrete.

Observă că UE dispune de instrumente eficiente și expertiză cu privire la ceea ce ASEAN numește „conectivitate”, cu alte cuvinte, eliminarea barierelor dintre țările membre, fiind astfel cel mai potrivit partener pentru realizarea acestui obiectiv.

9. Susține necesitatea ca ordinea maritimă să fie păstrată pe baza dreptului internațional, inclusiv Convenția ONU privind dreptul mării; consideră că UE poate și trebuie să utilizeze toate instrumentele politice și diplomatice, precum și competența sa „soft power” unanim recunoscută în menținerea păcii, pentru succesul negocierilor ASEAN—China, pentru un cod de conduită.

— în ultimii 25 de ani, crizele umanitare au devenit tot mai numeroase, mai complexe și mai grave (în anul 2014 s-au înregistrat peste 400 de conflicte cu caracter politic care au afectat viața a 50 milioane de persoane, din care în peste 40 au fost utilizate armele convenționale sau s-a înregistrat comiterea unor acte de terorism);

— reflectă preocuparea Uniunii Europene și a statelor sale membre, în calitate de principali donatori de ajutor umanitar, față

de problemele care afectează viața a milioane de oameni, față de identificarea soluțiilor pentru diminuarea efectelor dezastrelor naturale legate de schimbările climatice și tendințe majore, cum ar fi deficitul de apă, urbanizarea și presiunile demografice, a efectelor fragilității economice și sociale înregistrate în unele state din cauza guvernelor lor care nu pot sau nu doresc să ofere servicii de bază sau egalitate socială, determinând în acest mod creșterea proporției persoanelor care trăiesc în condiții de sărăcie extremă (la jumătatea anului 2015, aproape 79 de milioane de persoane din 37 de țări, inclusiv 59 de milioane de persoane strămutate);

— sistemul umanitar, în prezent, trebuie să facă față provocării de a acorda un sprijin sporit unui număr mai mare de persoane și cu costuri mai ridicate;

— decalajul dintre nevoi și resurse continuă să se adâncească, existând dificultăți tot mai mari de mobilizare a unor resurse adecvate.

2. Sprijină această propunere, deoarece:

— în contextul prezentei crize a refugiaților, sistemul umanitar actual nu satisface așteptările din perspectiva conducerii, coordonării și asumării responsabilităților;

— în prezent, sistemul nu mai poate fi perceput ca un grup restrâns de organizații și donatori însuflețiți de „valorile occidentale”; la eforturile umanitare s-a raliat un număr sporit de actori diferiți, care reclamă nu numai resurse suplimentare, ci și schimbarea modului în care comunitatea umanitară acționează în materie de planificare, coordonare și capacitate de răspuns, astfel că sistemul coordonat de Organizația Națiunilor Unite (ONU) trebuie să fie adaptat pentru a-și păstra relevanța și valoarea adăugată;

— coordonatorii tot mai multor agenții umanitare ONU din diferite regiuni susțin promovarea unei schimbări de paradigmă în abordarea situațiilor de criză (70% din bugetul umanitar este folosit pentru crizele prelungite, în programe/activități cu componentă de dezvoltare);

— consideră că reuniunea la nivel înalt poate influența și modifica modalitățile actuale de lucru în domeniul umanitar, pentru a sprijini mai bine persoanele care au nevoie de ajutor;

— reuniunea la nivel înalt trebuie să recunoască și să susțină diversitatea actorilor umanitari, să reconfirme totodată principiile umanitare și să abordeze lacunele existente în ceea ce privește acțiunile umanitare;

— este încurajată reorientarea accentului spre implementarea de soluții durabile, prin stabilirea unui cadru coerent de cooperare cu actorii de dezvoltare încă din faza de răspuns, respectiv consolidarea rezilienței persoanelor deplasate și a comunităților-gazdă;

— sunt promovate măsuri pentru a facilita accesul în scopuri umanitare al personalului de salvare (privilegii și imunități, obligații privind acordarea de vize și trecerea frontierei, permise de muncă, libertatea de circulație, precum și facilitarea desfășurării de acțiuni umanitare bazate pe principii în contextul măsurilor de combatere a terorismului) și a echipamentelor și bunurilor, referitor la cerințele și tarifele vamale, fiscalitate și transport;

— se propune întocmirea unui „tablou de bord” (banca de date), la care să aibă acces toți actorii, privind eficiența ajutorului umanitar care să faciliteze întregul ciclu al acțiunilor de răspuns;

— se așteaptă ca la Summit-ul mondial umanitar să se elaboreze un document final care va cuprinde un set de angajamente comune în vederea eficientizării răspunsului umanitar internațional, precum și un plan de implementare a recomandărilor desprinse din procesul de consultări pregătitoare.

3. Atrage atenția asupra următoarelor aspecte:

— necesitatea acordării unei atenții sporite reconfigurării sistemului umanitar internațional, pentru a face față provocărilor actuale și pentru a identifica modalitățile adecvate de facilitare a protecției și asistenței umanitare, corespunzător importanței sale;

— necesitatea alocării de fonduri corespunzătoare către statele care constituie izvorul fluxului de refugiați în vederea eliminării cauzelor acestui fenomen și din această perspectivă ar fi necesară creșterea implicării active și a statelor din Golf;

— necesitatea eliminării unor nemulțumiri exprimate de unele state (în special G77) privind lipsa de transparență a procesului și rolul marginal al actorilor guvernamentali în acest exercițiu, a căror implicare este considerată esențială pentru viabilitatea oricărui angajamente ulterioare în plan politic;

— necesitatea eliminării neclarităților legate de întreg procesul de organizare a Summit-ului mondial umanitar și depășirea stadiului de consultări la nivel de generalități vizând doar argumente și idei deja cunoscute, astfel ca această reuniune să poată furniza o platformă de promovare și concretizare a unora dintre acestea;

— creșterea implicării localnicilor în acțiunile umanitare, luând în considerare angajamentele deja asumate față de populațiile afectate, inclusiv din grupurile vulnerabile;

— asigurarea securității persoanelor aflate în zonele de conflict, cu accent pe siguranța persoanelor strămutate intern și pe protejarea împotriva violenței sexuale;

— activitățile umanitare trebuie să se adapteze și să inoveze, pentru a putea face față noilor provocări, riscuri și amenințări globale; în mod deosebit, consolidarea capacității de pregătire și operaționalizare a cadrului existent pentru reducerea riscului de dezastre, pentru a asigura o abordare mai coerentă între actorii în domeniile umanitar și de dezvoltare;

— nevoia de a dezvolta măsuri contra discriminării de gen, inclusiv de a elimina violența de gen în toate contextele — în toate domeniile și la toate nivelurile;

— lipsa unei linii decizionale care să determine un rezultat concret și avansarea discuțiilor spre un nivel mai concret al recomandărilor, care să sugereze și mijloacele de implementare/operaționalizare a acestora;

— divergențele de abordare față de problematica umanitară (responsabilitatea statelor, cooperarea cu alți actori, rolul sistemului ONU) care s-au manifestat pe parcursul consultărilor se vor reflecta pe întreg parcursul procesului de pregătire a substanței summitului;

— facilitarea unei înțelegeri comune la nivel național a problemelor, riscurilor și oportunităților de acțiune, stimularea de noi parteneriate și promovarea de soluții care să ia în considerare cauzele crizelor umanitare (vulnerabilitățile preexistente).

4. Consideră necesar ca:

— rezultatele viitorului summit să reafirme universalitatea și relevanța principiilor fundamentale ale acțiunii umanitare și să recunoască rolul central al nevoii de protecție;

— sectorul privat să fie stimulat să contribuie la asistența umanitară, de exemplu prin stabilirea unor obiective privind responsabilitatea socială a întreprinderilor și, din această perspectivă, extinderea parteneriatelor prin valorificarea avantajelor comparative ale fiecărui actor implicat;

— guvernele și donatorii să sprijine consolidarea capacității locale a personalului de intervenție și să acorde atenția cuvenită acestuia, dacă este cazul, pe toată durata intervenției;

— să fie avută în vedere prioritizarea considerentelor de protecție în cadrul răspunsului umanitar și implicarea

persoanelor afectate în procesul de decizie umanitară, precum și dezvoltarea capacității de răspuns a actorilor locali și valorizarea contribuției acestora;

— să se identifice noi modalități de finanțare a sectorului umanitar într-o manieră previzibilă și adecvată;

— să se elaboreze un nou model de cooperare între actorii din domeniul umanitar și cei din domeniul dezvoltării, care să includă o analiză comună a riscurilor multiple și, atunci când este cazul, programarea și finanțarea multianuală, precum și strategii „de ieșire” pentru actorii umanitari;

— să fie abordată o manieră pragmatică pe tot parcursul procesului de consultare, în sensul promovării și valorificării modelelor/soluțiilor pertinente naționale, precum și a celor avansate de alți actori în scopul consolidării capacității de acțiune în domeniul umanitar, în plan intern (de exemplu, reducerea vulnerabilităților și gestionarea riscului) și internațional (potențialul de contribuții în calitate de donator emergent);

— să se identifice noi modalități de finanțare a sectorului umanitar într-o manieră previzibilă și adecvată;

— să se schimbe paradigma de cooperare dintre sectorul umanitar și cel de dezvoltare;

— să sporească investițiile în prevenție și în tratarea și rezolvarea cauzelor aflate la originea migrației;

— să se consolideze aplicarea dreptului internațional umanitar și în acest sens România va organiza un eveniment în marginea Conferinței internaționale a Crucii Roșii și Semilunii Roșii, din decembrie 2015, pe tema raportării voluntare în acest domeniu;

— să crească eficientizarea cooperării dintre comunitatea umanitară și cea de dezvoltare;

— să fie promovate bunele practici naționale, de exemplu privind Centrul de tranzit pentru refugiați de la Timișoara sau acordarea de asistență medicală de urgență prin intermediul SMURD.

Această hotărâre a fost adoptată de către Camera Deputaților în ședința din 18 noiembrie 2015, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

București, 18 noiembrie 2015.
Nr. 99.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 609

din 6 octombrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 18 alin. (3) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 18 alin. (3) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Ciprian Alexandru Ghiță în Dosarul nr. 6.193/2/2014/a1 al Curții de Apel

București — Secția a IV-a civilă. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 642D/2015.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 19 martie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 6.193/2/2014/a1, **Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 18 alin. (3) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru.** Excepția de

neconstituționalitate a fost ridicată de Ciprian Alexandru Ghiță cu ocazia soluționării unei cereri de reexaminare a taxei judiciare de timbru.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 18 alin. (3) din Legea nr. 146/1997 sunt neconstituționale, deoarece „nesocotesc principiul publicității ședinței de judecată” și aduc „un prejudiciu evident părții interesate să expună, în fața completului investit cu soluționarea cererii de reexaminare, argumentele de nelegalitate a modului în care s-a fixat taxa judiciară de timbru”.

6. **Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă** opinează în sensul constituționalității prevederilor art. 18 alin. (3) din Legea nr. 146/1997. Arată, astfel, că acestea reprezintă o normă de procedură care reglementează soluționarea cererii de reexaminare împotriva încheierii de stabilire a taxei de timbru, așadar un incident procedural prealabil antamării fondului de către instanța de judecată. Aceasta reprezintă, însă, o procedură derogatorie, guvernată de principiul celerității, care ar fi grav afectat prin aplicarea în materie a principiilor oralității și contradictorialității, a obligativității citării părților sau a posibilității exercitării unei căi de atac împotriva încheierii de soluționare a cererii de reexaminare.

7. În conformitate cu prevederile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

8. **Avocatul Poporului** consideră că prevederile art. 18 alin. (3) din Legea nr. 146/1997 sunt constituționale. În acest sens învederează faptul că prevederile art. 18 alin. (3) din Legea nr. 146/1997 au mai fost supuse controlului de constituționalitate, din perspectiva unor critici similare, în acest sens fiind, spre exemplu, deciziile nr. 42 din 27 ianuarie 2005, nr. 164 din 22 martie 2005, nr. 1.558 din 6 decembrie 2011 sau nr. 456 din 7 noiembrie 2013, prin care Curtea a statuat că acestea sunt conforme cu Legea fundamentală.

9. Avocatul Poporului invocă, totodată, și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (a se vedea, Cauza *Ashingdane împotriva Regatului Unit al Marii Britanii*, 1985, paragraful 57), prin care s-a statuat că o caracteristică a principiului liberului acces la justiție este aceea că nu este un drept absolut. Astfel, acest drept, care cere prin însăși natura sa o reglementare din partea statului, poate fi subiectul unor limitări, atât timp cât nu este atinsă însăși substanța sa.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1) și (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 18 alin. (3) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora „*Cererea se soluționează în camera de consiliu de un alt complet, fără citarea părților, prin încheiere irevocabilă.*”

13. Curtea constată că Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru a fost abrogată prin art. 58 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80 din 26 iunie 2013 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 29 iunie 2013. De asemenea, conform art. 55 din aceeași ordonanță de urgență, „*Pentru cererile și acțiunile introduse până la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, timbrul judiciar se aplică, respectiv taxele judiciare de timbru se stabilesc și se plătesc în cuantumul prevăzut de legea în vigoare la data introducerii lor.*”

14. În legătură cu examinarea unor texte de lege ce nu mai sunt în vigoare, prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, nuanțând interpretarea sintagmei „*în vigoare*” din cuprinsul art. 29 din Legea nr. 47/1992, text care circumstanțiază controlul de constituționalitate numai la legile și ordonanțele în vigoare, Curtea Constituțională a reținut că acest control vizează „*dispozițiile aplicabile cauzei, chiar dacă acestea nu mai sunt în vigoare*”, dar ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare. O astfel de soluție a fost justificată prin faptul că, deși abrogată, „*legea civilă poate ultraactivă în unele situații, potrivit principiului «tempus regit actum»*”. Astfel, deși nu mai sunt în vigoare, prevederile de lege criticate își produc în continuare efectele juridice, fiind aplicabile cauzei, iar, în aceste condiții, Curtea are competența de a controla constituționalitatea acestora.

15. Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că textul de lege criticat contravine dispozițiilor art. 21 alin. (3) din Constituție, care consacră accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, prin raportare la art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că soluția legislativă criticată în prezenta cauză a mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, din perspectiva unor critici similare.

17. Astfel, prin Decizia nr. 753 din 16 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 110 din 11 februarie 2015, făcând trimitere la Decizia nr. 839 din 11 octombrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 824 din 7 decembrie 2012, Curtea a statuat că „art. 18 din Legea nr. 146/1997 reglementează competența și procedura în materia taxelor judiciare de timbru, potrivit abilitării conferite legiuitorului prin dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție, dar, întrucât nu este vorba despre un litigiu privind fondul dreptului, nu își găsesc aplicare mijloacele și garanțiile procesuale prevăzute de art. 21 alin. (3) din Constituție. Așa fiind, procedura aplicabilă în acest caz are ca finalitate satisfacerea imperativului celerității, și prin aceasta derogă de la dreptul comun”. Prin urmare, „procedura reexaminării modului de stabilire a taxelor judiciare de timbru este o procedură incidentă în desfășurarea unui proces, care, în principiu, se realizează cu respectarea condiției publicității impuse de art. 127 din Constituție, condiție ce nu are însă un caracter absolut, legiuitorul având posibilitatea de a deroga de la aceasta.”

18. De asemenea, prin Decizia nr. 102 din 9 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 215 din 9 martie 2006, Curtea a reținut că „obiectul textului criticat îl

constituie o normă procedurală care reglementează soluționarea cererii de reexaminare împotriva încheierii de stabilire a taxei judiciare de timbru, așadar un incident procedural prealabil antamării fondului de către instanța de judecată, întrucât în discuție este o chestiune prealabilă, soluționarea acesteia fiind guvernată de principiul celerității, care ar fi grav afectat prin aplicarea în materie a principiilor oralității și contradictorialității, a obligativității citării părților, ca și a posibilității exercitării unei căi de atac împotriva încheierii de soluționare a cererii de reexaminare.”

21. Pentru argumentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ciprian Alexandru Ghiță în Dosarul nr. 6.193/2/2014/a1 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă și constată că prevederile art. 18 alin. (3) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 6 octombrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 617

din 6 octombrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de

19. În fine, prin decizia precitată, Curtea a statuat că „accesul liber la justiție nu înseamnă accesul la toate structurile judecătorești și la toate gradele de jurisdicție și că acest drept poate fi supus unor condiționări de fond și de formă, iar existența uneia ori a mai multor căi de atac nu este impusă, pentru toate cazurile, nici de Constituție și nici de vreun tratat internațional la care România este parte”.

20. Întrucât nu au intervenit elemente noi de natură a schimba jurisprudența Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele deciziilor menționate își păstrează aplicabilitatea și în prezenta cauză.

personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, excepție ridicată de Laura-Grigorița Tiță Mitrache în Dosarul nr. 1.123/54/2014/a1 al Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.099D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă deciziile Curții Constituționale nr. 587 și nr. 594 din 5 iunie 2012.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 15 iunie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 1.123/54/2014/a1, **Curtea de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de reclamanta Laura-Grigorița Tiță Mitrache în cadrul unei cauze având ca obiect soluționarea cererii de obligare la introducerea în salariul său a sporului de 15% aferent obținerii titlului științific de doctor în drept.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia susține, în esență, că prevederile de lege criticate contravin principiului egalității în drepturi, instituind discriminări pe criteriu de vârstă, întrucât a susținut teza de doctorat la data de 7 decembrie 2009, iar diploma i-a fost eliberată în luna martie 2010. Astfel, în conformitate cu dispozițiile art. 50 alin. (10) din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, cu modificările și completările ulterioare, personalul didactic din învățământul preuniversitar care are titlul științific de doctor este remunerat cu 15% în plus la salariul de bază. Or, faptul că art. 50 alin. (10) din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, cu modificările și completările ulterioare a fost abrogat este neconstituțional și discriminatoriu. Astfel, cadre didactice aflate în situații identice (care au susținut teza de doctorat înainte de 31 decembrie 2009) sunt remunerate diferit, în funcție de data obținerii titlului, după cum urmează: cele care au obținut titlul științific de doctor anterior datei de 31 decembrie 2009 primesc în continuare sporul de 15% sub formă de compensație tranzitorie, iar cele care au obținut titlul ulterior datei de 1 ianuarie 2010 nu primesc nimic în plus la salariu. De asemenea susține că prin abrogarea sporului de 15% pentru titlul științific de doctor se încalcă și dispozițiile constituționale ale art. 20 raportate la Declarația Universală a Drepturilor Omului și ale art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

6. **Curtea de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal** și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, fiind de competența legiuitorului eliminarea sau acordarea drepturilor salariale suplimentare, fără ca acestea să aibă relevanță constituțională. Mai mult, admiterea excepției ar echivala cu subrogarea Curții în sfera de competență a legiuitorului, în sensul acordării sporului.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, întâmpinarea și înscrisurile transmise la dosar de autoarea excepției de neconstituționalitate, notele scrise transmise la dosar de partea Ministerul Educației și Cercetării Științifice, concluziile procurorului, dispozițiile legale

criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 62 din 27 ianuarie 2010, abrogată prin art. 39 lit. x) din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 877 din 28 decembrie 2010, lege care a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2011. Însă, ținând cont de Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, potrivit căreia „sintagma «*în vigoare*» din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare”, precum și de faptul că dispozițiile de lege criticate își produc efecte în cauza în cadrul căreia a fost invocată excepția de neconstituționalitate, în privința neacordării sporului pentru deținerea titlului științific de doctor, Curtea urmează să se pronunțe asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010. Potrivit art. 14 lit. m) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010, la data intrării în vigoarea acesteia, se abrogă art. 50 alin. (10) din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 158 din 16 iulie 1997, cu modificările și completările ulterioare, care avea următorul cuprins: „*Personalul didactic din învățământul preuniversitar, care are titlul științific de doctor, este remunerat cu 15% în plus la salariul de bază.*”

11. Autoarea excepției susține că dispozițiile de lege criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 20 alin. (1) referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 33 alin. (3) privind accesul la cultură, art. 51 privind dreptul de petiționare, art. 52 alin. (1) privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 146 privind atribuțiile Curții Constituționale, art. 147 privind deciziile Curții Constituționale, precum și art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern coroborat cu dispozițiile Declarației Universale a Drepturilor Omului.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, asupra dispozițiilor privind abrogarea sporului de doctorat, Curtea s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 594 din 5 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 554 din 7 august 2012, reținând că „sporurile, premiile și alte stimulente acordate demnitarilor și altor salariați prin acte normative reprezintă drepturi salariale suplimentare, iar nu drepturi fundamentale, consacrate și garantate de Constituție. Diferențierea indemnizațiilor și a salariilor de bază pentru demnitari și alți salariați din sectorul bugetar este opțiunea liberă a legiuitorului, ținând seama de importanța și complexitatea diferitelor funcții. Legiuitorul este în drept, totodată, să instituie

anumite sporuri la indemnizațiile și salariile de bază, premii periodice și alte stimulente, pe care le poate diferenția în funcție de categoriile de personal cărora li se acordă, le poate modifica în diferite perioade de timp, le poate suspenda sau chiar anula.” (A se vedea în acest sens Decizia nr. 108 din 14 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 212 din 8 martie 2006, Decizia nr. 337 din 17 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 298 din 7 mai 2009, Decizia nr. 1.280 din 12 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 786 din 24 noiembrie 2010, Decizia nr. 1.601 din 9 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 91 din 4 februarie 2011).

13. Curtea a mai reținut că sporul în discuție a fost eliminat începând cu data de 1 ianuarie 2010. Faptul că sumele de bani aferente sporului au fost menținute în continuare sub forma unei sume compensatorii cu caracter tranzitoriu pentru persoanele care îl aveau în plată la data de 31 decembrie 2009 nu vizează existența sau inexistența sporului, ci reprezintă o măsură tranzitorie până la intrarea în vigoare, în totalitate, a prevederilor Legii-cadru nr. 284/2010, lege în care nu se regăsește acest spor. Prin urmare, este de competența legiuitorului eliminarea sau, din contră, acordarea drepturilor salariale suplimentare, fără relevanță constituțională.

14. Curtea reține că, în aceeași cauză, autoarea excepției a invocat și excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8, art. 9 și art. 11 din cap. I al anexei nr. 5 la Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, asupra căreia Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 389 din 27 mai 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 572 din 30 iulie 2015, respingând-o ca inadmisibilă, deoarece dispozițiile de lege criticate nu vizează situația autorului excepției, ci situația acelor persoane care aveau în plată, la data de 31 decembrie 2009, sporul pentru titlul științific de doctor. Așa fiind, admiterea excepției ar echivala cu subrogarea acesteia în sfera de competență a legiuitorului, în sensul acordării sporului,

încălcându-se astfel art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, potrivit căruia instanța de contencios constituțional „se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”.

15. La paragraful 17 al acestei decizii, Curtea a reținut că, de altfel, art. 5 alin. (11) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 925 din 18 decembrie 2014, cu modificări și completări, articol introdus prin Legea nr. 71/2015 de aprobare a acesteia, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 233 din 6 aprilie 2015, reglementează interpretarea noțiunii de „nivel de salarizare în plată pentru funcțiile similare” prin care se înțelege același quantum al salariului de bază cu cel al salariaților având aceeași funcție, în care au fost incluse, după data de 31 decembrie 2009, printre altele, și sumele aferente sporului de doctorat, în cazul în care salariatul angajat, numit sau promovat, îndeplinește aceleași condiții ca și salariații aflați în funcții la data de 31 decembrie 2009.

16. Având în vedere toate acestea, Curtea constată că dispozițiile criticate nu contravin prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi și nici celor ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, iar dispozițiile constituționale ale art. 20 alin. (1) referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 33 alin. (3) privind accesul la cultură, art. 51 privind dreptul de petiționare, art. 52 alin. (1) privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, art. 146 privind atribuțiile Curții Constituționale, art. 147 privind deciziile Curții Constituționale, precum și art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern coroborat cu dispozițiile Declarației Universale a Drepturilor Omului nu au incidență în cauza de față.

17. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi*),

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Laura-Grigorița Tiță Mitrache în Dosarul nr. 1.123/54/2014/a1 al Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 6 octombrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

*) A se vedea opinia separată atașată Deciziei nr. 329 din 25 iunie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 14 august 2013.

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind trecerea din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia,
în vederea scoaterii din funcțiune și casării, a unei construcții aflate în administrarea
Centrului de Reeducare Târgu Ocna din subordinea Administrației Naționale a Penitenciarelor**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, precum și al art. 10 alin. (2) și al art. 20 din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere dispozițiile art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 112/2000 pentru reglementarea procesului de scoatere din funcțiune, casare și valorificare a activelor corporale care alcătuiesc domeniul public al statului și al unităților administrativ-teritoriale, aprobată prin Legea nr. 246/2001,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă trecerea din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia a unei construcții aflate în administrarea Centrului de Reeducare Târgu Ocna, situată în orașul Târgu Ocna, str. Tisești nr. 137, județul Bacău, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

(2) Trecerea în domeniul privat al statului a construcției prevăzute la alin. (1) se face în vederea scoaterii din funcțiune și casării acesteia.

(3) După scoaterea din funcțiune și casarea construcției prevăzute la alin. (1), Centrul de Reeducare Târgu Ocna își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică.

Art. 2. — Anexa nr. 11 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.020 și 1.020 bis din 21 decembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică în mod corespunzător.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Ministrul justiției,
Robert Marius Cazanciuc
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 27 octombrie 2015.
Nr. 896.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE
a construcției aflate în administrarea Centrului de Reeducare Târgu Ocna din subordinea Administrației Naționale
a Penitenciarelor, care trece din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia,
în vederea scoaterii din funcțiune și casării

Nr. crt.	Adresa imobilului	Persoana juridică care administrează imobilul	Caracteristicile construcției care trece în domeniul privat al statului
1	Județul Bacău, orașul Târgu Ocna, str. Tisești nr. 137	Centrul de Reeducare Târgu Ocna CUI 20602663	Nr. MF 153990 Cod de clasificare — 8.26.10 Stație filtru — C3 Suprafață construită P — 45,29 mp Anul dobândirii/dării în folosință — 1935 Valoare — 5.283 lei

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2015 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	920	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	60	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	550	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.600	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	252	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	600		55
8.	Colecția Legislația României	4	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2015 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

